

Balada o úplatku

Ivo Jahelka

1. Poslyšte, ševci i dřevorubci,
baladu truchlivou vo korupci,
vo jednom dědovi-zemědělci,
co s kozou rady už nevěděl si,
bydlel na samotě, měl slámu na botě
a koza nežrala vod čtvrtka k sobotě,
zoufalý penzista řek' si, že dojistu
radu mu musí dát internista.
2. Že není ve městě veterina,
požádá doktora Severína,
ráno, když umyl si z očí spaní,
vyrazil do města s močí ranní,
gatě dal na kšandy a nikoliv ze švandy
nalil tu kozí moč do láhve vod brandy,
zárodky potvůrek najde v ní doktůrek,
myslel si upřímně děda z Hůrek.
3. V čekárně doktora Severína
angína, průjem a vedle rýma,
lékaři i sestře Amálii
líčí děd tu kozí patálii,
by svou řeč podpořil, v tašku se ponořil
a vytáh' tu láhev, vo níž jsem hovořil,
než začal myšlenku, s receptem byl venku,
vše bylo hotovo za chvilenu.
4. Tu láhev ze stolu už ze zvyku
schoval si pan doktor do šuplíku,
až půjde po práci pro hovězí,
řezníka uplatí, v tom to vězí,
když přišel do masny, tak bylo vše jasný,
láhev tam zanechal, no řekněte, copak s ní,
řezník, ten, člověče, vypije, co teče,
ať je to po ránu a nebo večer.
5. Sotva však udělat krůček stačil,
tak řezník, co právě bůček svačil,
dostal chuť na doušek, svatá pravda,
rozhod' se, že si z té láhve zavdá,
polknul jen jeden hlt, měl z toho málem smrt,
ze dveří vyrazil a hnal se jako chrt,
napřáh' se vodshora a praštil doktora,
ten na zem upadnul jak brambora.
6. Řezníku, co byl tak zkorumpován,
musel být žaludek vypumpován,
i chudák doktůrek měl toho dost,
vodvezen byl pak na pohotovost,
při hlavním líčení oba dva sklíčení
byli převelice, k base prý klíč není,
a koza ve chlívku žrala i polívku
a děda radostně zased' k pívku.